

РЕШЕНИЕ

№ 1149

гр. София, 25.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12991** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на М. М. – лично и в качеството ѝ на омбудсман на РБългария, срещу РЕШЕНИЕ №М-1088/19.11.2018г. на изпълнителния директор на [фирма], ЕИК[ЕИК]. С процесното Решение е постановен изричен ОТКАЗ за предоставяне на достъп до информация, поискана със Заявление с рег. №М-1088/07.10.2016г.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорвания отказ, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, както и с влязло в сила съдебно решение по адм. дело №12009/2016г. на Административен съд София – град (АССГ). Поддържа, че въпросите за допустимостта на жалбата, за качеството на [фирма] (Т. или Дружеството) като задължен субект по смисъла на ЗДОИ и за вида на търсената информация, са били разрешени с влязлото в сила Решение №2071/29.03.2017г. по адм. дело №12009/2016г. Твърди, че освен омбудсман М. М. е и гражданин на РБългария и следователно е субект на правото на достъп до обществена информация. Счита, че недостатъците на Заявлението не са основание за отказ за предоставяне на достъп до търсената информация, а сезираният субект е длъжен първо да укаже на заявителя да отстрани нередовностите и едва след това да остави искането без разглеждане. Лично и чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да отмени оспорваното Решение №М-1088/19.11.2018г. и да върне административната преписка на Т. със задължителни указания по тълкуването и

прилагането на закона. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР на [фирма] прави възражение за недопустимост на жалбата и моли съда да я остави без разглеждане и евентуално я оспорва като неоснователна. Чрез процесуалния си представител адв. Т. поддържа, че оспорваният отказ за предоставяне на достъп до търсената информация е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.10.2016г. жалбоподателката е сезирала изпълнителния директор на Т. с искане да ѝ бъде предоставена на хартиен носител следната информация: 1) Какъв е размерът на присъдените юрисконсултски възнаграждения по съдебни и изпълнителни дела, заведени от [фирма] за 2015г.?; 2) Колко от присъдените на Т. за 2015г. юрисконсултски възнаграждения са събрани, как са осчетоводени и как са разходвани?; 3) Колко юрисконсулти са работили в дружеството през 2015г. и какъв е размерът на трудовите им възнаграждения за същата година?; 4) Какъв е размерът за 2015г. на изплатените от дружеството заплати и допълнително материално стимулиране на юрисконсултите?; 5) Какъв е размерът на средствата, изразходвани от дружеството за повишаване квалификацията на юрисконсултите и за предоставяне на здравословни условия на труд, в т.ч. материално-техническа обезпеченост на полагането му?; 6) Какъв е броят на заведените срещу длъжници съдебни и изпълнителни дела през 2015г.?; 7) Какъв е размерът на внесените върху юрисконсултските възнаграждения данъци за 2015г.?; 8) Каква част от размера на присъдените за 2015г. юрисконсултски възнаграждения са изплатени на юрисконсултите в дружеството?; 9) Какъв е броят на договорите за правна помощ и процесуално представителство, сключени с адвокати за 2015г. и какъв е размерът на възнагражденията, изплатени по тях?; 10) По колко съдебни и изпълнителни дела през 2015г. са ползвани адвокатски услуги?

Не е спорно по делото и косвено се установява със събраните писмени доказателства, че по това искане ответникът се е произнесъл с Писмо с изх. №1088/21.10.2016г., в което по същество е отказал да предостави достъп до търсената информация, като е приел, че както информацията, така и субектите, не попадат в приложното поле на ЗДОИ. Отказът е бил оспорен от жалбоподателката М. във връзка с което пред АССГ е образувано адм. дело №12009/2016г. С Решение №2071/29.03.2017г. решаващият състав на съда е отменил МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с рег. №М-1088/07.10.2016г., и е върнал административната преписка на [фирма] за произнасяне с изричен акт. Видно от отбелязването на последна страница съдебният акт по адм. дело №12009/2016г. е влязъл в сила на 23.10.2018г.

Производството, образувано по заявлението от 07.10.2016г., е приключило с постановяване на процесния изричен отказ, в който макар и да не е нарочно отбелязано е издаден в изпълнение на съдебното Решение по адм. дело №12009/2016г. Отказът е мотивиран със следните групи основания: а) Заявлението за достъп до

обществена информация от 07.10.2016г. е нередовно , тъй като не съдържа реквизитите, установени в чл.25, ал.1, т.1, т.2 и т.4 ЗДОИ; б) [фирма] не е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ; в) О. на РБългария не е сред лицата, имащи право на достъп до обществена информация и г) Търсената информация не е обществена по смисъла на определението, дадено в чл.2 ЗДОИ.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице с правен интерес.

Съгласно приложимата норма на чл.4, ал.1 ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. От правото на достъп до обществена информация се ползват и всички юридически лица (чл.4, ал.3 ЗДОИ). Според определението, дадено в чл.2 от Закона за омбудсмана (ЗО) омбудсманът е обществен защитник, който насърчава и защитава правата на човека и основните свободи, като може да се застъпва с предвидените в закона средства, когато с действие или бездействие се засягат или нарушават правата и свободите на гражданите от държавните и общинските органи и техните администрации, от лицата, на които е възложено да предоставят обществени услуги, както и от частноправни субекти.

От анализа на цитираните разпоредби и по аргумент от по-силното основание съдът обосновава извод, че в качеството му на обществен защитник, призван да защитава правата на гражданите и основните свободи, омбудсманът безспорно е сред субектите по чл.4 ЗДОИ, имащи право на достъп до обществена информация. В този смисъл е и разпоредбата на чл.6 ЗО която въвежда общо задължение, както за държавните и общинските органи и техните администрации, така и за юридическите лица и гражданите, да предоставят информация, поверена им по служба, и да оказват съдействие на омбудсмана във връзка с жалбите и сигналите, които са изпратени до него.

Извън горното и за пълнота на мотивите следва да се отбележи и фактът, че освен омбудсман, жалбоподателката М. е и гражданин на РБългария и съответно по дефиниция има право на достъп до обществена информация.

По изложените доводи, неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на жалбата, като подадена от лице, което не е сред посочените в разпоредбата на чл.4 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид релевираните от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №М-1088/19.11.2018г. е постановено от компетентен орган, който има право да представлява търговеца, съгласно данните от Търговския регистър (ТР) относно подлежащите на вписване обстоятелства.

При издаване на оспорваното Решение не са допуснати нарушения на

административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че процесният отказ за предоставяне на информация е постановен в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона.

На първо място незаконосъобразно ответникът е приел, че [фирма] не е задължен субект по смисъла ЗДОИ. Съгласно приложимата норма на чл.3, ал.2, т.1, законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително от публичноправните организации. Според легалното определение, дадено в §1, т.4 ДР ЗДОИ, „публичноправна организация“ е юридическо лице за което е изпълнено поне едно от изброените условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по [чл.5, ал.2, т.1 – т.14 от Закона за обществените поръчки](#) (ЗОП) или повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по [чл.5, ал.2, т.1 – т.14](#) ЗОП или е обект на управленски контрол от страна на възложители по [чл.5, ал.2, т.1 – т.14](#) ЗОП.

Съгласно чл.20 от Устава на [фирма] едноличен собственик на капитала на търговеца е Столична община (СО), която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл.21, ал.1, т.4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава).

Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл.38, ал.1, чл.44, ал.1, т.1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че [фирма] е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б.“б“ и б.“в“ ДР ЗДОИ във вр. с чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл многократно се е произнасял в практиката си и Върховният административен съд (ВАС) – Определение №11505/13.09.2013г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012г.

Настоящият решаващ състав приема, че търсената от жалбоподателката информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ – такава, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

Според определението, дадено в чл.10 ЗДОИ информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия е официална и по аргумент от противното на чл.13, ал.2 достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Основанията за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация са изрично и

изчерпателно посочени в чл.13, ал.2 ЗДОИ. Във всеки случай при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван (чл.13, ал.4).

В настоящия случай исканата информация е служебна, доколкото е свързана, макар и косвено с предмета на дейност на дружеството, определен в чл.5 от Устава: производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните. Предоставянето на информация по въпросите свързани с присъдените и събрани юрисконсултски възнаграждения в съдебните и изпълнителни производства, водени от и срещу Т.; начинът на осчетоводяване и разходване на тези възнаграждения; броят на служителите на дружеството, осъществяващи правна помощ и процесуално представителство във връзка с дейността му от една страна, и от друга- броят на сключените договори с адвокати за осъществяване на правна помощ и съдействие; броят на делата, водени срещу длъжници на дружеството в посочения период; средствата, изразходвани за повишаване на квалификацията на юрисконсултите, безспорно ще даде възможност на жалбоподателя да изгради представа относно дейността на [фирма]. Този извод съдът обосновава и с факта, че предоставяните от Т. услуги са такива от обществен интерес по смисъла на определението, дадено в §1, т.66б от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката (ЗЕ) и следователно начинът по който се разходват средствата, формиращи бюджета на дружеството също представлява обществен интерес. Освен това и доколкото задълженият субект е общинско дружество, предоставянето на исканата информация ще даде възможност на жалбоподателя да формира мнение и относно дейността на СО като едноличен собственик на капитала му и също задължен субект, съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ.

По изложените доводи, съдът приема, че отказът, обективизиран в Решение №М-1088/19.11.2018г. на изпълнителния директор на [фирма], е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията, поискана със Заявление с рег. №М-1088/07.10.2016г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №М-1088/19.11.2018г. на изпълнителния директор на [фирма].

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне и предоставяне на хартиен носител на информацията, изрично и изчерпателно посочена в т.1 – т.10 от Заявление с рег. №М-1088/07.10.2016г., в 14-дневен срок от съобщаването на настоящото съдебно Решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова